

Gorenjec.

Političen in gospodarski list.

Izhaja vsako soboto zvečer, če je ta dan praznik, pa dan poprej. — Velja po pošti prejemana za celo leto 4 krone, za pol leta 2 kroni, za četrt leta 1 krono. Za Kranj brez pošiljanja na dom stane za celo leto 3 krone, za pol leta 1 krono 50 vinarjev. Dostavljanje na dom stane za celo leto 60 vinarjev več. Posamezne številke stanejo 8 vinarjev. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se za petitvrsto 10 vinarjev, če se tiska enkrat, 8 vinarjev, če se tiska dvakrat, če se tiska večkrat, pa po dogovoru. Uredništvo in upravnništvo se nahaja v g. Floriana hiši nasproti mestne hranilnice. — Upravnistvu naj se blagovoljivo pošiljati naročnina, reklamacije, oznanila, sploh vse upravne zadeve, uredništvu pa dopisi in novice. — Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo.

Vabilo na naročbo. «GORENJEČ» stane za celo leto samo 4 K, za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K. Naroča se list lahko vsak dan, in naj se naročnina izvoli poslati na upravnništvo.

Volilno gibanje.

Volilci V. kurije!

Dne 12. t. m. voli v državni zbor svojega zastopnika splošni volilni razred, takoimenovana peta kurija. Za celo Kranjsko bo voliti enega zastopnika. Vsaka stranka si je postavila svojega kandidata in, četudi ne misli resno na zmago, prepriča se iz števila oddanih glasov, li stranka napreduje ali nazaduje. Za nas prideta v poštev kandidata najmočnejših strank, in sicer narodno-napredne in klerikalne.

Doslej je zastopal V. kurijo duhovnik dr. I. E. Krek. Tudi letos je bilo tako določeno, pa Krek obrača, a višji gospodje obrnejo. Kreka so prisilili, da se je odpovedal, ker on s svojimi socijalno-reformatoričnimi in sploh političnimi nazori ni ugajal raznim prevzvišenim, vzoritim, presvetlim in prečastitim pokroviteljem. Na njegovo mesto kandiduje klerikalna stranka dr. Šuštersiča. Krek je zastopal v klerikalni stranki socijalno strujo in si je posebno med delavstvom pridobil precej zaupanja, kajti mož je poštenjak, nesebičen, požrtvovalen in s prepričanjem zastopa svoje ideje.

Kaj pa je dr. Šuštersič kot politik in kaj je storil za slovensko ljudstvo? Dr. Šuštersič je čistokrven nazadnjak in hlapec protisocialnega kardinala Missia, onega škofa, ki je v zvezi s svojimi podrepaniki provzročil na Kranjskem tako strahovit vihar, ki že leta in leta razjeda vse javno življenje, ki je zanetil med rodnimi brati sovražstvo, katerega posledice se še danes ne dajo proračunati in ki na Goriškem sedaj nadaljuje svoje herostratsko delo.

Kandidatura dr. Šuštersiča v V. kuriji je drzno izzivanje onih slojev, za katere je pravzaprav ustanovljena, to je delavskega stanu. Doslej so imeli delavci zastopnika, ki jim je bil resnično naklonjen, a izvestna klika jim tudi tega ne privošči, ampak usiliti jim hoče nazadnjaka.

Kaj je storil dr. Šuštersič za kmetijstvo! Kmetijska družba, ena najdelavnejših v celi Avstriji in neprecenljivih zaslug za kmeta, mu je trn v peti. Dolgo je prežal na njo in skoro bi se mu bil posrečil zahrbtni napad. Tu pa se je nehala potrpežljivost kmeta. Dne 26. vinotoka lanskega leta je dobila klerikalna stranka z dr. Šu-

stersičem na čelu krepko zaušnico, katere odmev se je čul zadnjič v Mirni peči na Dolenjskem, kjer razkačeni kmetje Šuštersiču niti govoriti niso pustili, ter jo je moral prav neslavno odkuriti z volilnega shoda. Kot načelnik rajnje «Gospodarske zveze» je manipuliral z umetnimi gnjili na tak način, da so mu očitali stvari, katerih ne prenese noben količkaj pošten človek, ki ima le trohico moralnega čuta v sebi.

Kako se mu smili kmet, prašajte nekega župana iz najbližje kranjske okolice. Ta je imel v imenu srenje neko vodno pravdo. Pri komisionalnem ogledu je bil navzoč tudi dr. Šuštersič. Župan ga prosi pomoči. In res zapiše dr. Šuštersič par opazk v knjižico. Stranki se poravnate brez dr. Šuštersiča. Kako se začudi župan, ko dobi čez nekaj dni od Šuštersiča račun za poravnavo pravde nekaj nad — 70 kron.

In takega zastopnika Ti usiljuje klerikalna stranka!? Ubogi kranjski kmet! Ako Ti je ostalo še kaj lanske enerzije, na noge! Daj takim osrečevalcem dne 12. t. m. brco, kakršno si dal dne 26. vinotoka lanskega leta pri kmetijski družbi in dobro bo Tebi, dobro bo tudi Tvojemu žepu!

Narodno-napredna stranka kandiduje v peti kuriji ljudskega učitelja, nositelja svobodomiselnosti in napredka, torej pripadnika stanu, ki ima nalogo vzgojiti in izomikati ljudstvo tako, da se bo moglo v smislu konstitucionalizma vladati. Po naši sodbi je kandidatura ljudsko-šolskega učitelja v V. kuriji najumestnejša in najprimernejša. V industrijelnih deželah pošiljajo v tej kuriji delavci svoje zastopnike v državni zbor. V naši deželi delavci v splošni volilni kuriji še nimajo odločilne besede in je tudi ne bodo kmalu imeli. Vsled teh razmer je ubrala narodno-napredna stranka srednjo pot ter segla po zastopniku stanu, čegar veliki pomen za probujanje naroda priznavajo vsi sloji, ki je pa vsled svojega položaja najbližji delavskemu stanu, kajti oba se morata boriti za svoje pravice in izboljšanje materialnega položaja. Če ima na svetu kdo kaj srca za delavstvo, ga ima učitelj. On izmed vseh, ki se potezajo za mandate, pozna in ve, kaj se pravi truditi se za druge, on sam ve, kaj je beda in siromaštvo. Duhovnik ne ve, kaj se pravi gledati lastne otroke, ki prosijo sosede za košček kruha. Učitelj bo glasoval za socijalne reforme ter bo pozdravljal v zbornici z navdušenjem vsak žarek, ki naj bi svetil teptanemu, do krvi izkoriščanemu delavcu.

Najvažnejši del našega naroda so kmetje. Učitelj se je učil kmetijstva teoretiško in praktično, zraven pa celo vrsto drugih ved, ki podpirajo kmetovalstvo. On ve najbolje, kje čevlji žuli kmeta. On pozna preprosti narod bolj, kakor vsak drugi stan, za to jamči dejstvo, da je izšla pretežna večina učiteljev iz naroda, iz kmetstva. Po dovršenih študijah se naseli med narod kot učitelj naroda. Tu živi z narodom v najožji stiki. Gotovo bo mogel potem narod v toliko presoditi, kakor advokat ali duhovnik ter po tem spoznanju posneti, kaj mu manjka in kaj potrebuje.

Ako opazujemo učiteljstvo zunaj na deželi, vidimo, kako se trudi, da tudi v zadnji, od Boga pozabljeni luknji dvigne ognjišče narodnega delovanja — kako narodno društvo. Kako se trudi, peha in riže, da se mu posreči ustanoviti bralno, pevsko, kmetijsko ali kako drugo društvo. Koliko potov in stroškov ga stane pozneje, da se društvo širi in jači. Naši duhovniki tega nočejo storiti, ker nič ne nese. Pač se puste voliti tuintam predsednikom, pa le s sebičnim namenom, da ostane društvo katoliško, da se ne naroči na liberalne časnike, a brezplačno delo prepuste učitelju. V teh društvih ustanavljajo se pevski zbori, tamburaški zbori. Kdo jih vodi, kdo uči brezplačno? Narodni učitelj, vsaj je največkrat on edini sposoben za tako delo. No, tudi v mestih včasih ni drugače. Edina setev, ki za sejalca ne obrodi sadu, je učiteljevo delo za narod.

Narodno-napredna stranka uvidela je važnost učiteljskega stanu kot narodnega delavca, zato je postavila kandidatom V. kurije ljudskega učitelja, ki stoji vsled svojega položaja najbližje proletarijatu, po svoji omiki pripada izobraženim stanovom, po svojem poklicu pa

PODLISTEK.

Prešeren — Slovan.

(Studija. Gv. Anin.)

Poleg sladke ljubezni do svoje izvoljenke gojil je naš pesnik drugo bolj sveto, bolj iskreno ljubezen — ljubezen do domovine. Bil je Slovenec z dušo in telom ter se je z vso strastjo svojega srca oklepal naroda slovanskega. Ni ga pa samo prešinjala ljubezen do slovenskega rodu, temveč do rodu slovanskega sploh. Vse njegovo mišljenje je navdajala želja, da bi bili Slovani srečni in slavni. Žaloval je, da Slovenec ne najde sreče niti v lastni domovini:

«Le tujcem sreče svit se v Kranji žari,
Ošabno nos'jo ti po konci glave»

in

«V zemlji slovenski, v predragi deželi,
Ki si jo ljubil presrečno ves čas,
V kateri očetje so naši sloveli,
Katera zdaj ima grob komaj za nas.»

On toži, da je izginil duh, ki je vel za časa, ko je hrabri Samo vladal slovenske dežele, in da so zaradi tega Slovenci nesrečni;

«— — — — — Kar, Samo,
Tvoj duh je izginil, kar nad tvojo jamo,
Pozabljeno od vnukov, veter brije,

Minuli sreče so in slave časi.»

Njega skeli mlačnost Slovencev tako, da pravi:

«Skeleče misli, da Slovenec mile
Ne ljubi matere, vanj upajoče

Z bridkostjo so srce mi napolnile.»

On ve, kako mnogo mož je, še več pa ženstva, ki se sramuje govoriti lepo doneč jezik slovenski, in zato je v

dela za srečo in blaginjo vseh stanov. S to kandidaturo hoče pokazati tudi, koliko ji je ležeče na svobodni in napredni šoli. S pomočjo svobodne in napredne šole se vzgoje ljudje, ki mislijo svobodno, ter se ne puste izrabljati pod versko ali strankarsko krinko v sebične namene. Kdor je za napredno šolo, komur je na tem, da narod ne nazaduje, ampak napreduje in vsled občnega gospodarskega pritiska ne opeša v boju za boljšo bodočnost in kdor se hoče otresti neznosnega klerikalnega pritiska, oddal bo svoj glas narodno-naprednemu kandidatu.

Delavci, obrtniki, kmetje in meščani! Ako nočete več hlapčevati, ako Vam je kaj mar svobodna narodna šola in izboljšanje svojega gospodarskega žalostnega položaja, na krov 12. t. m. in volite kakor en mož kandidata narodno-napredne stranke:

Luka Jelenca, učitelja v Ljubljani.

Izvrševalni odbor narodno-napredne stranke je določil kandidatom za V. skupino gosp. **Luka Jelenca**, učitelja v Ljubljani. Za gorenjske kmetijske občine kandidira stranka ravnatelja kmetijske družbe gospoda **Gustava Pirca**, kar so Gorenjci, izvzemi seveda nekatere, z radostjo vzeli na znanje. Več o njem prihodnjic.

Javen shod prirede tukajšnji mojstri jutri v nedeljo dne 2. grudna t. l. ob treh popoldne v prostorih «Stare pošte» v Kranju. Razgovarjalo se bo o bližajočih se državnoborskih volitvah iz V. kurije. Sklicatelji so povabili oba kandidata, to je Jelenca in Šušteršiča, naj prideta razvit svoj program. Želeti bi bilo, da se tega shoda udeleže poleg vseh domačih tudi mojstri iz bližnjih krajev. Volilci iz pete kurije kot gostje dobro došli! I. W.

strahu, da bodo morebiti še celo zaničevali njegove poezije:

«Bile so v strahu, da boš ti, da zale
Slovenke, nemški govorit' umetne
Jih boste, ker s Parnasa so očetne
Dežele, morebiti zanič'vale.»

Najbolj mu pa greni življenje bratski razpor med Slovenci, in on prosi:

«Da bi nebesa milost nam skazale!
Otajat Kranja našega sinove,
Njih in Slovanov vseh rodove
Z domačmi pesnam' Orfeja poslale,
Da bi nam srca vnel za čast dežele
Med nami potolažil razprtije
In spet zedinil rod Slovenšč'ne cele.»

Ko vidi, da

«Na tleh leže Slovanstva stebri stari
V domačih šegah vtrjene postave
V deželi parski Tesel gospodari,»

vsklikne v silni boli:

«Al' da te ne neha ta skeleti rana
Ne boš posnel Katona Utičana?»

Toda sam sebe vzpodbuja pesnik, zroč obširno ozemlje slovansko, z besedami:

«Največ sveta otrokom sliši Slave!

On se je sicer prepričal, da ne dočaka dneva rešitve, da se mu ne izpolnijo vroče želje, da bi še doživel ter videl narod slovenski prost in srečen; a trden up ga navdaja, da napoči tisti dan, ko njega več ne bode. Ta svoj up izrazi on v drugem sonetu sonetnega venca:

«Ko mi na zgodnjem grobu mah poraste

Vremena bodo Kranjcem se zjasnile
Jim milše zvezde kakor zdaj sijale.»

Na Kranjskem utegnejo izpasti državnozbornske volitve, kakor se da sklepati iz raznih poročil, za narodno-napredno stranko jako ugodno. Klerikalci so seveda vsled tega močno v skrbeh, zato nesramno lažejo volilcem, da bi jih preslepili v zadnjem trenutku. Notranjci se drže krepko, istotako tudi dolenski kmetje. Zatorej naj bi tudi Gorenjci dne 12. in 18. t. m. ne zaostali in pokazali usiljivi móri, ki čepi na hrbtih kmeta, meščana in delavca, kam da spada. — Imeniten shod se je vršil minulo nedeljo v Trebnjem na Dolenskem, kjer je skušala najeta druhal razgnati shod in motiti govornike, a se ji ni posrečilo. Sprejela se je kandidatura Zupančiča in Jelenca.

V Gorici kandidujejo klerikalci v V. kurijo dr. Gregorčiča, v kmetskih občinah pa deželnosodnega svetnika Rutarja.

Pozor, volilci! Volilce opozarjamo, da se bodo vršile volitve neposredno in tajno. Vsak volilec dobi od političnega oblastva izkaznico (legitimacijo) in glasovnico. Izkaznice so trojne: bele za volitev v V. kuriji, ki ho dne 12. grudna t. l., zelene za volitev v kmetskih občinah, ki bo dne 18. grudna t. l., in rumene za volitev v mestih in trgih. Kdor voli v V. kuriji in v kmetskih občinah ali v mestih in trgih, dobi dve izkaznici. Legitimacije se ne smejo dati iz rok, zlasti ne duhovnikom, ki jih bodo pobirali od hiše do hiše. Tudi glasovnice naj se ne puste popisati od duhovnikov. Preglejte glasovnice! Legitimacije je shraniti tudi po volitvi, in sicer za slučaj ožje volitve.

Kmetijo pred očmi!

II.

Slovenci še nismo tako nizko padli s kmetijo. Ali pred kakimi šestimi leti je bilo slabo leto za krmo. Tisto leto nas je učilo, da naša kmetija nima nobenih rezerv. Tedaj se je moralo poklati veliko živine. Pa 115 tisoč Slovencev, ponajveč moških, najtrdnjših in nadarjenjših, živi v tujini. Vsak deseti mož, povečjem kmet, zapušča svoje delo. Tuintam imamo nekaj industrije. Ali naš človek ni še za delavca v njej. On je premalo šolan in se je premalo vadil v rokodelstvu. Spretnosti za kako delo se pridobijo tudi po podedovanju od starišev in pradedov. Naš človek je povečjem kmet, vaje delati v prostem zraku. Deset ur v tovarni sedeti in opravljati vedno tisto delo, zato ni. Tuji delavci prihajajo v naše tovarne, naš človek pa mora v tujino v premogarsko delo in v delo v jami. Najtrše je to. To delo pod zemljo ga pa tudi podivja. Tujci v naših tovarnah bodo oni naseljenci, kakor pred tisoč leti nemški kmetski in rokodelski kolonisti. — Svojega kmeta moramo prikleniti doma: to je pa le s tem mogoče, da gre kmetija naprej; kmetija mora postati produktivnejša, da dobro prehrani kmetsko družino. S štacunskim konsumom se ne pridobi ta produktivteta. S tem se množi le lenoba in zadolžitev. Torej kmetijskih šol, šol za realistične nauke v naših deželah, gmotnega sredstva dežel, naroda in države v pospešitev hitrejše rasti naše kmetije je treba. Latinecučenec postane pisar, če je ponesrečil, iz realca se še napravi dober kmet. Gorenjska, ako hočeš nastaniti svoje sinove v tovarnah na svoji zemlji kot kvalificirane delavce, napravi iz gimnazije v Kranju realko v zvezi s solo mehaničnih del ter poljedelstva!

Ako ima kmet denar, ga ima ves drugi svet, se lahko govori o nas Slovencih. Meščan živi in umrje s kmetom. Meščan, ako delaš za povzdigo kmetije, sebi gospodarstvo izboljšaš in ga rešiš. S kmetijo v prvo vrsto! Tesno, kakor že dolgo ne, so se združile v vladi fevdalne moči v Avstriji. Danes imajo ves vpliv v njej. Na šolstvo je katoliški duhovnik položil svoj roko.

Kmetu hoče vzeti nižjo in mu onemogočiti pot do višje, času primerne realke. Konvikte za Latince in svoje gimnazije snujejo povsod škofje. Kmet naj ne gleda višje, kakor je ograja raztrganega njegovega plota. Pomnožili so uradniška mesta. Nebroj boljših glav jemljejo kmetiji po tem potu, nebroj po militarizmu. Plače uradništva, vojaštva rastejo vsakih pet let. Masa ljudstva ne dobiva sredstev spretnejšega dela, masa naj ostaja v tmuni in na tleh. — Zgoraj se z dobra ne dá nič izpremeniti. Tam vidijo vladajoči sloji le svoje koristi. Še nikdar se niso udali, če niso moči mase pritiskale navzgor. Le sili od zdalej se udajajo.

Se nadaljuje.

Gospodarske stranke.

Konec.

Slovenski narod šteje med avstrijske narode, ki so po duševni naravi bogato obdarjeni. Pa vendar vprašujejo na eni strani nemška glorijska, na drugi glorijska katoliškega duhovna in vladajoči diplomatje: «Was können uns diese armen Teufel bieten?» In sredi med nemškim in duhovniškim prerokom sedeči domoljubni posvetnjak najboljše duševne vrste ne more delati čudežev. — Masa našega naroda je pa na poti do evropskega kulija.

Vsi pa nismo brez enerzije! Celjski ponemčeni naši rojaki so pokazali lani enerzijo in jo še kažejo. Imeli so ta uspeh, da si je državna vlada to enerzijo zapomnila in dala klofuto ponižno tepenim Slovincem! — Ako bi imeli tako energične boritelje za združenje Slovenstva, slovanskega juga, kako lepo življenje bi bilo tu doli pri nas! Vsi slovenski farovži ne štejejo v sedanjem gospodarstvu našemu narodu toliko, kakor ti celjski, mariborski, koroški in goriški meščani. To so važni ljudje, ki nas lahko rešijo, pa tudi v nesrečo pripravijo. Farovž ima zavezane roke, ima svojo direktivo; meščan je prost človek in skrbeti ima za svoje otroke.

Morebiti se zjasnijo našim meščanom glave in srca. Gospodarstvo bo učilo naše ponemčence, da spadajo k narodu in potem bo boljše. Ali k temu ne vodi sprava med liberalci in duhovništvom. To bi bil mir na pokopališču. — Naj si bodemo še tako edini; gospodarstva večje omike ta edinost z avstrijskim katoliškim duhovništvom na Slovenskem ne bi povzdignila. Doslej je ta gospodarska rasa ovirala avstrijske narode v razvoju. Dokler pa nismo gospodarsko močni, naš človek, bodisi meščan ali kmet, ki ni strokovno dobro omikan, dotlej ne opravimo ničesar ne doma, ne drugje v obvarovanje svoje individualnosti. Milosti naj vzame zlodej; beračiti je grdo, pa tudi ne posebno koristno, ampak naravnost škodljivo, le, kar si narod v boju pridobi, ima božji blagoslov. Sami si pomagajmo na noge in potem bodemo tudi lahko gospodarsko in duševno močni velevali drugim. Glave pokoncu, ne pa položiti na cesto, če se pelje kaka takozvana višja glava. «Moč je právo, daje právo.» Vrzi svoj meč, meč gospodarske in duševne jakosti na tehtnico, in spoštovan bodeš! Od ponižnosti izvira, da ima Slovenstvo toliko odtujencev! Sramuje se marsikateri človek biti ud tega klečeplaznega naroda, ki pomoli še drugo stran lica, ko je dobil na eno klofuto. Gospodarsko bogat, duševno dobro razvit, omikan človek ali narod se ne dasta klofutati — njegovi otroci se ga ne sramujejo. — Tako je bilo in tako bo, dokler bo svet stal. Kdor hoče temu, tako lepemu slovenskemu narodu dobro, ta mu mora voščiti, da ima v sebi bojevitve gospodarske stranke in Bogu se moramo zahvaliti, da nam je poslal nekaj duhovniških in nekaj meščanskih ščuk, ki lene karpe kolikor toliko spravljajo iz pogledovanja popkov in zamaknjenja vanje.

—a—

V Kranju, 1. grudna.

Deželni zbor kranjski je sklican na dan 19. grudna. **Prvi avstrijski protisuženjski kongres** se je otvoril na Dunaju dne 21. t. m. Navzočih je mnogo misijonarjev iz raznih redov.

V **Bolgariji** se snuje nova kmetška stranka, ki hoče delati le za koristi kmetovalstva. Gibanje močno narašča.

Ruskemu carju se je zdravje obrnilo na boljše. Upanje je, da okreva.

Vojna v južni Afriki. Angleži imajo dosedaj vseh izgub 100.000 mož, Buri pa le 16.000 mož, med njimi 10.000 ujetih. — Predsednik Krüger se sedaj mudi na Francoskem, kjer ga povsod prijazno sprejemajo. Med drugim je Krüger rekel, da se bodo Buri borili do zadnjega moža. Krüger hoče s svojim potovanjem doseči Burom ugodno posredovanje.

Dopisi.

Iz Radovljice. Naš kapelan postaja vedno drznejši v svoji politiki in je zraven tega še tako preprost, da misli, da ima le on pravico politikovati ter zabavljati in napadati s pridržnice in po listih ljudi, ki mu dosedaj še niso storili ničesar žalega, a od njega prizadeti naj bi ponižno in molče poslušali njegovo neslano zabavljanje! Svest naj si bode, da tukaj ne bo našel takih tepcev. Kolikor bolj bo mlatil politiko v cerkvi, toliko več jih bo slišal od nas, ako se nam bode vredno zdelo odgovarjati. — Pretečeno nedeljo je, prejšnjo je pričel brati škofov list, izkušal opravičiti svoj javni nastop v politiki, pa se mu ni posrečilo. Spomnil se je tudi zadnjega «Gorenjčevega» dopisa o njem in «liberalnega» volilnega katekizma za kmetške volilce, o katerem je rekel, da je le tista vera prava, katero uči katekizem katoliške vere, a ne ona, katero uči katekizem kakega advokata. Te njegove besede pa so nam jako ugajale, ker se tudi nam zdi vera, katere smo se dosedaj učili iz šolskega katekizma, najbolj prava, najpoštenejša ter za vse ljudi, torej tudi za nas Slovence, mnogo koristnejša od one, katero uči sedanji komandant kranjske duhovščine: advokat dr. Šušteršič! On ne uči bližnjega ljubiti kakor samega sebe ter spoštovati materin jezik po naukih in izgledih Kristusovih, ampak dela ravno nasprotno. Večina slovenske duhovščine s svojim škofom Jegličem vred pa, namesto da bi ga pahnila od sebe ter mu pokazala, kje je njegovo pravo delo, se je poprijela z veliko vnemo njegovih krivih, sebičnih in za mali slovenski narod škodljivih nauk in jih zdaj še sama vteplje nerazsodnim ljudem po cerkvah in drugih posvečenih krajih. Vse to pa počenja le zaradi tega, da bi dobila ljudstvo v popolno oblast ter se potem izkoriščevala z njegovim posvetnim prepremoženjem! Kdor se upre v tej politiki ter odkritosrčno pove politikujočim duhovnikom, da niso na pravem potu, začno ga ti takoj obkladati s psovkami: brezverec, liberalc, lažnik, obrekljivec, lump i. t. d. in poslužujejo se proti njemu takih podlih sredstev, da pošten človek ne more razumeti, kako morejo ravno katoliški duhovniki in njihovi privrženci postati taki. V zadnjem času smo celo doživeli več žalostnih izkušenj, da so naši klerikalci pripravljani vsak trenutek za svoje koristi zatajiti in izdati naš mili materin jezik nemški oblasti ter tako pahniti naš narod v sužnost najhujšim in najkrutejšim sovražnikom. Kdo zavednih in rodoljubnih Slovencev bi so torej ne upiral taki nesramni farovski politiki? In kdor se ji upira ter poučuje svoje rojake kaj jih čaka, ako se bodo vrgli duhovniku pod noge, mar je vsled tega kak brezverec in lump!? Nikakor ne! Te psovke ne morejo zadet naših poštenih in požrtvovalnih narodnih boriteljev,

temveč odletavajo nazaj na one ljudi, kateri z njimi zmerjajo brez vsake resnične podlage! Zato imamo le sočutno pomilovanje za tiste duševne revčke, ki se verujejo agitacijskim pridigam radovljiškega kapelana, ki se pusti voditi dr. Šušteršiču. Pogumno hočemo nadaljevati svoje zapričeto delo in prepričani smo, da bomo v tem mnogo koristili svojemu zatiranemu narodu, ki se je že začel vzbujati ter spoznavati laži in hinavščino svojih duhovnih pastirjev. Ko pa jih bo enkrat popolnoma spoznal, zapodil jih bo nazaj v cerkev in jih več ne bo pustil vtikati se v njegove posvetne zadeve. Potem bodo imeli pač več časa za premišljevanje svetih verskih dolžnosti kakor sedaj in to bode gotovo Bogu dopadljivejše, nego politikovanje. To je naše trdno prepričanje, katero pa nam ni vsilil kak advokat, ampak smo si ga pridobili sami, ker beremo «liberalne» in «klerikalne» časopise, opazujemo z lastnimi očmi delovanje liberalne in klerikalne stranke in potem prevdarjamo in razsojamo zopet s svojimi glavami, na kateri strani je resnica in pravica. Ker pa strašno redkokdaj najdemo pri duhovniški stranki ti lepi čednosti, nam ne pripušča vest, da bi zlezli pod njeno raztrgano streho ter potem pomagali njenim, denarja lačnim in častiželjnim voditeljem uničevati svoj narod in — samega sebe! Le zdrav razum in rodoljubno srce nas silita, da pripadamo protiklerikalni, to je liberalni stranki ter se z njo borimo proti splošnim klerikalnim namenom in brezvestnemu počenjanju nekaterih sprijenih duhovnikov. Vero, pravo vero po Kristusovih naukih, puščamo pri tem v miru. Vse to je našim duhovnikom dobro znano, in vendar nas obrekujejo in vedoma lažejo da je zaradi nas vera v nevarnosti! A ljudstvo se ne boji tega strašila, ker samo uvideva, da je izmišljeno. Zato se tudi ne boji nas in trumoma prestopa na našo stran. To je vas, prečastiti katoliški politikarji, navdalo s takim strahom, da ste postali kar naenkrat tako skrbni in goreči za izveličanje naših duš! Toda spominjajmo se izreka Kristusovega, ki pravi: «Kdor trdi, da ljubi svojega Boga, a sovraži svojega bližnjega, je lažnik! Kako more on ljubiti Boga, ki ga vidi, ker ne ljubi bližnjega, ki ga vidi!» In vas vprašamo: «Kako morete ljubiti naše duše, ki jih ne vidite, ker sovražite in preganjate naša telesa, ki jih vidite? Kako morete ljubiti naše duše, ker se jih ne usmilite niti še toliko, da bi jih varovali vsaj najnagnusnejšega političnega prahu in blata!? Ali nam morete dokazati, da ni tudi vaša «pregoreča» ljubezen za naše duše le — laž in hinavščina?! Radovljiški liberalci.

Z Gorenjskega. V nedeljo smo imeli srečo, da smo slišali s prižnice nov škofov list, v katerem se hvalijo Šušteršičeve zadruga in pivnice, kjer se uči kmeta in delavca delati dolgove, se ga zapeljuje k pijančevanju in potratnosti, po vrhu pa še slepari na različne načine, kakor se je to dognalo že marsikje. V škofovem listu se tudi priporoča ali pravzaprav ukazuje kranjskemu prebivalstvu, da naj si izvoli državnim poslancem zloglasne škofove svetovalce: dr. Šušteršiča, Vencajza in druge, tema podobne bratce, za katere zdaj že tudi kmetje in delavci več ne marajo, ker so spoznali njih črne nakane. Škofovemu listu se pozna, da sta mu pomagala pri porodu od žlindre umazani dr. Šušteršič in znani oštir Vencajz. Res globoko v blato posvetne politike je naš škof zavozil, da zdaj nima niti pri preprostem ljudstvu nobenega ugleda in vpliva več in mora dajati po cerkvah brati zanj take kramarske liste, ki bi bili primerni le za Šušteršičeve pivnice in za Vencajzovo krčmo na Glincah, a ne za cerkve, namenjene oznanjevanju božje besede in izvrševanju najsvetejših zveličavnih opravil.

Iz Kranja. (Mi prašiče, vipa samo piščance!) Naša žalostna stranka nezadovoljnežev, ki živi brez pozitivnega dela že nekaj let sem ob samem zabavljanju in nizkotnem opravljanju po kranjskih gostilnah in kavarnah, začuti v sebi potrebo vsakokrat, kedar se bližajo kake volitve, da v potu svojega obraza, s pomočjo najetega pisarja skrpa kak podel dopisek, katerega potem razobesi v predalih «Slovenskega Listu». Manever je vedno tisti. Na podlagi neresničnih trditev zaletavajo se ti pošteni v občinski odbor in posamezne odbornike, hoteč s tem zbegati nekaj neodločnih volilcev. Mimogrede pa tudi koga pohvalijo z namenom, da bi ga pripravili v svoj zavoženi politični voz, da bi jim pomagal jesti grenek kruhek brezuspešne opozicije. In vse to tako neumno — prozorno! Tako tudi v zadnjem «Slovenskem Listu». Dolgo so iskali povoda, da bi se zopet enkrat razkoračili in našli so ga slednjic v nedolžnem klavničnem redu, katerega je občinski odbor sprejel skoro soglasno, in katerega je vlada tudi že potrdila. V predzadnjem «Gorenjcu» smo poročali, da je klavničnemu regulativu pridrtil občinski odbor po precej ostrih in viharini debati. Vsled te pripomnje povprašujejo v «Slovenskem Listu» po vzrokih te ostre debate in zakaj se poročevalec te seje boji z besedami na dan. Znan jerihonska trobenta, ki si menda domišlja, da bo s svojim razgrajanjem in z zalivanjem potrpežljivih poslušalcev po kranjskih gostilnah in kavarnah porušila kar v prah kranjski «rotovž», je nastavila kot odgovor na to vprašanje v «Dihurju» tako slabo polepljene limanice, da se ne bo ujel nanje niti najneumnejši gimnelj. Pravi namreč, da si poročevalec o tej seji v «Gorenjcu» radi tega ne upa natančno poročati, ker je ta «viharina debata» nastala vsled zahteve klavničnega regulativa, da bi tudi zasebniki morali plačevati od vsakega repa, ki ga zakoljejo za domačo uporabo, in bi to morali vselej 24 ur prej naznaniti živinozdravniku. Da se še lepše sliši, nam tudi pove, da je ta predlog stavljal »psevdo-župan izpod mesta«, in zraven takoj pohujška: «Glejte, meščanje! zopet dobimo nove naklade, ker imamo še premalo davkov.» — Vse skupaj je prav navadna debela laž. Zaradi nove klavnice se doklade ne bodo zvišale niti za vinar, in omenjeno vprašanje ni niti prišlo na razgovor. Šlo se je edino le zato, ali naj se sprejme v klavnični red točka, da morajo tudi zasebniki klati v novi klavnici, katera zahteva se nahaja — razen v ljubljanskem — v vseh uzornih regulativih, ki so bili na razpolaganje odseku za sestavo klavničnega reda. In ravno na predlog onega »psevdo-župana«, ki ni bil niti član omenjenega odseka, je občinski odbor z veliko večino sprejel točko, da domačini za svojo uporabo lahko koljejo doma! To se je zgodilo iz proste volje posameznih odbornikov in nikakor iz vzroka, ker se je po robu postavil v «Slovenskem Listu» pohvaljeni odbornik, ki je ostavil dvorano radi prepira s poročevalcem o klavničnem regulativu. — Taka je ta zadeva in nič drugačna. «Gorenjec» pa o tej «viharini debati» ni hotel poročati podrobneje, ker ne smatra za svojo nalogo, poučevati enega ali drugega o parlamentarnih običajih.

Kar se tiče različnih dopisnikovih smešnih žuganj z «nezaupnico» in «odločnimi koraki», naj povemo, da se kar nič ne bojimo takih bav-bavov in češpljevih parkljev, dasi ravno je sv. Miklavž že pred durmi! Konečno se dotaknimo še odstavka, ki je v zvezi z drugimi, v dopisu se nahajočimi neresnicami, uprav značilen za te naše domače prijatelje. Pišejo namreč, da je oni predlog (ki ni bil nikdar stavljen) stavititi mogel le odbornik, ki še ni videl v svoji hiši klati drugega, kakor kako pišče. — Res pristna fotografija malomestne koterije; na eni strani že več kakor otroška naivnost, ki hoče s čisto navadnim opravljanjem in preprostimi lažmi ljudi prepričati, na drugi strani pa z brezmejno domišljavostjo spojena, tako zoperna špisarska nadutost, ošabnost in baharija, češ, mi, ki smo mi, mi mlinarji, ki imamo toliko in toliko hiš na mestnem trgu i. t. d., mi koljemo prašiče in vemo, kaj je to, ti pa, ki nimaš ničesar, zakolješ k večjemu kakega piščanca! — Gospoda, bodite uverjeni, »psevdo-župan« je v svoji skromnosti prav zadovoljen s kuretino in vam prav iz srca privoščil vaše pujske in še celo one purmane, — ki hodijo nazaj. Da bi vam jih nikdar ne zmanjkalo! Dober tek!

Iz Selc. Ozirajoč se na dopise v «Slovenskem Listu» od 17. m. m. in «Slovincu» od 19. m. m. in z ozirom na popravek v «Slovincu» od 27. m. m. si štejem v dolžnost tudi v «Gorenjcu» v pojasnilo, kolikor se tiče moje osebe, pojasniti sledeče dejstvo: V «Slovenskem Listu» od 17. m. m. in «Slovincu» od 19. m. m. ponatisnjene besede «Jaz sem proti škofu in držim s Tavčarjem» so popolnoma neresnične, izmišljene in iz trte izvite. Dotičnega dopisnika v «Slovenskem Listu» in provzočitelja dopisa v «Slovincu» imenujem tukaj nesramnega lažnika in opravljičca. Niti v zasebnem pogovoru kjerkolisibodi, še manj pa na kakem shodu, nisem govoril navedenih besedi. Hudoben namen dopisnika se tukaj v pravi luči pokaže. Razsodnemu občinstvu prepustim tedaj sodbo v kolikor odgovarjajo resnici in so utemeljeni napadi na mojo osebo v obeh zgoraj navedenih listih. **Fr. Šliber.**

Novičar.

Na Gorenjskem.

Slava Prešernu! V ponedeljek, dne 3. grudna t. l. bo sto let, odkar se je rodil v Vrbi pesnik dr. France Prešeren, največji sin našega naroda, najblažji duh, kar jih je rodila mati Slovenija. Kot samotna zvezda na temnem nočnem obnebju, prikazal se je naš pesnik med ubogim narodom slovenskim, med narodom brez bogastva, brez velike literature, brez sijajne preteklosti, brez zgodovine sploh, če ne imenujemo zgodovino — tisočletno dobo tlake in sužnosti. Temu narodu je pel dr. France Prešeren o vsem, kar je blago in visoko, kar razveseljuje, povzdigne in poblaži moč človeško. Kmalu je čutil naš narod čarobno moč domače poezije, zdramil se je iz duhomorne zaspanosti in ponos, zavest in upanje na boljšo bodočnost so se mu vrnile. Njegov spomin živi še danes v naših hvaležnih srcih in ideje, katere je on zasejal med našim narodom so ostale rodovitne. V Kranju, kjer počivajo njegovi dragoceni ostanki, smo praznovali že poleti veliko slavnost, katera je še v najboljšem spo-

Kmetje-volilci!

Zatorej ne dajte se slepiti duhovnikom. Ostanimo možje in ne bodimo šljeve!

Zavedni gorenjski kmetje bomo volili dne 18. t. m. gospoda GUSTAVA PIRCA, ravnatelja c. kr. kmetijske družbe v Ljubljani, svojim državnim poslancem.

Več gorenjskih kmetov.

minu. Stolno mesto Ljubljana se pripravlja ta dan na sicer skromne, a v teh razmerah prav primerne slavnosti. Ko pa se nabere dovolj prispevkov za njegov spomenik (zatrjuje se, da manjka še polovica), tedaj se tisti postavi v Ljubljani kot očitiden dokaz naše spoštljivosti. Zatorej se, komur sredstva pripuščajo, ta dan spomni z malim darom za njegov spomenik! Slava velikemu Prešernu!

Čitateljem «Gorenjčevim» na znanje! Kmetom, ki bi radi dobivali «Gorenjca» v nedeljo, naznanjamo, da se bo odslej naprej dobival «Gorenjec» vsako nedeljo že po prvi maši. Obenem prosimo cenjene čitatelje in naročnike, naj ne zavržejo prečitanih števil, temveč dajo naj jih rajše naprej. Od več strani se nam namreč poroča, da kroži «Gorenjec» ob nedeljah, ko imajo kmetje precej prostega časa, iz rok v roke. Le vrlo naprej!

Kranjski občinski odbor je imel včeraj sejo. Župan naznani, da se bo 1. grudna (danes) na javni dražbi prodala vojašnica. Za otroški vrtec se odstopi soba v mestni ubožnici. V popravo mostu, ki pelje iz Kranja na Huje in Klanec, se dovoli 100 kron. — Slednjič odbor soglasno sprejme proračun za leto 1901. Dohodki so proračunani na K 18.398.—, stroški pa na K 30.496.74 (med temi K 800.— za gasilno shrambišče, K 300.— za gasilno društvo in K 200.— za godbo). Primanklaj K 12.098.74 se bo pokrilo, kakor običajno, s 30 odstotno užitnisko doklado in, če potrebno, iz preostankov prejšnjih let.

Okrajni cestni odbor kranjski je v svoji seji od dne 26. listopada sprejel proračun za l. 1901. Za okrajne ceste je določil K 14.900, za deželne pa K 20.000. — Nadalje je soglasno sklenil radi nujne potrebe zvišati cestno doklado od 13 na 15 odstotkov, vsled česar se bodo letni prispevki pomnožili približno za K 2550. Ta svota pa se sme uporabiti edino le za toli potrebno popravo besniške okrajne ceste (zlasti za znižanje klanca v Rakovici), in to le potem, ako bo deželni odbor priskočil na pomoč z izdatno podporo. Okrajni cestni odbor namreč iz svojih sredstev ne more zmagati velikega bremena, kajti poprava besniške ceste bo stala po načrtu, odobrenem po deželnem odboru nad K 24.000! Kakor hitro bo napominana okrajna cesta v dobrem stanu, se bo cestna doklada takoj zopet znižala na 13 odstotkov. Slednjič se sprejme še predlog, da se odstrani ovinek, ki je na cesti iz Olševka v Velesovo.

V spoznanje Koblarjevega značaja. Na prošnjo nekaterih okoliških županov je poslal g. G. Eržen, «Gorenjčev» odgovorni urednik, slovenskim listom poziv na shod gorenjskih kmetskih županov in svetovalcev. Dasi-ravno je g. Eržen sicer popolnem nedolžen na tem shodu, so ga klerikalci vendar smatrali provzročiteljem, in iz tega neopravičenega vzroka sta «Slovenec» in «Slovenski List» začela napadati neomadeževanega moža in krasti mu poštenje na način, kakor more edino le podivjano klerikalno časopisje. Prekosilo je seveda vse glasilo kranjskega dekana «Slovenski List», ki je pisal med drugim, da so gorenjski liberalci, našuntani od **slaboznanega** Eržena, ki je za pisarja pri tukajšnjem notarju Šlambergerju, napravili shod na «novi pošti». Ker le ni bilo konca teh grdih obrekovanj, je gospod Eržen objavil v Slovenskem Narodu dopis, v katerem je zavrnil te neosnovane klerikalne napade in obenem tudi izjavil z ozirom na oni nesramni odstavek v «Dihurju», da je rajše v okraju «slaboznan», kakor vsled izdajstva občeznani Dihur. Gospod dekan Koblar, ki je s svojim poročilom v «Slovenskem Listu» sam provzročil Erženovo opazko v «Slovenskem Narodu», pa menda misli — kakor sedaj večinoma vsi njegovi kranjski sta-

novski tovariši —, da pač sme v svojem organu poljubno napadati neljube mu osebe, napadenci pa morajo vtakniti te zabavljice lepo v žep, in da se ne smejo niti braniti! Izrezal je tedaj iz «Slovenskega Naroda» (katerega bi vendar ne smel brati vsled škofove prepovedi pod smrtnim grehom) omenjeni dopis in ga je poslal Erženovemu šefu, g. notarju Šlambergerju z naslednjo prijazno opazko na vizitnici: **«Priloženo Vam pošiljam v informacijo, kako surovo Vaš pisar z imenom buta na dan.»** Brzkone je pričakoval prečastiti gospod dekan, da bo g. notar Šlamberger (ki je sam naročen na «Slovenski Narod») kar brzo izvršil ta indirektni ukaz in pognal svojega uradnika iz službe. Katoliški duhovnik je v svoji krščanski ljubezni hotel snesti trdo zaslužen kruhek svojemu bližnjemu! Nočemo takega početja imenovati s pravim imenom in le ne vemo, ali bi se bolj čudili tej čudni potezi v značaju kranjskega dekana, ali pa še bolj neslanemu in netaktnemu vsiljevanju duhovniške diktature neodvisnemu olikancu. Ali se gospod dekan ne spominja več onega krika, ki je nastal med kranjskim klerikalstvom, ker je dal kranjski deželni odbor oster ukor podrejenemu uslužbencu, takratnemu kuratu v prisilni delavnici, Antonu Koblarju, radi grdega zabavljanja na deželni odbor in posamezne odbornike! Pa v sreči človek tako rad pozabi preteklih dni! Vse tiste zlobne pušice, katere ste takrat spustili na odbor, in zlasti odbornika dr. Tavčarja, obrnete sedaj lahko náse. Razloček je le ta, da je bil deželni odbor popolnoma opravičen pokarati kurata Koblarja, ki je blatil po «Slovenskem Listu» predpostavljeno oblast, med tem ko dekan Koblar nima kar nič ukazovati notarju in njegovim uradnikom. Pa ne dosti, da ste hoteli ugonobiti Eržena, sedaj hočete škodovati še notarju, ki se drži načela, da njegovi uslužbenci izven pisarne lahko postopajo svobodno, ako le v uradu vrše svojo dolžnost. Oba klerikalna časopisa povdarjata z neko slastjo, da je Eržen za pisarja pri notarju Šlambergerju in zadnji «Slovenski List» zaključuje svoj pamflet na Eržena kar naravnost z besedami: «Kmet, Bog te varuj notarja, še bolj pa njegovega pisarja!» Fej! Vsakdo čisla g. notarja kot značajnega in ljubeznivega moža, ki v svoji dobroti pač še nikdar ni zakrivil lasa svojemu bližnjemu. Dostojnim ljudem se gnusijo ti surovi neopravičeni napadi. Dobro ste jo zastavili, g. dekan! Pa kaj se hoče: stara navada, železna srajca!

Osebna vest. Duhovnikom v deželni prisilni delavnici v Ljubljani je imenovan g. Franc Finžgar, sedaj župni upravitelj v Škofji Loki.

Veselica s plesom, katero je napravila «Narodna čitalnica v Kranju» svojim članom, se je izvrstno obnesla tako glede sviranja godbenega kluba, kakor tudi glede petja. Vse je strmelo nad izbornim igranjem posameznih izvršujočih članov pod vodstvom kapelnika gospoda Fr. Wogrollyja, katerega smo ta večer lahko ocenjevali kot skladatelja. Njegova overtura je nežna, mило doneča skladba, ki se je morala ponavljati vsled želje poslušalcev. Tudi njegov valček «Snežinke» je jako ugajal ter se je moral ponavljati. Posebno moramo pohvaliti g. Horna, kapelnika godbe gasiln. društva, ki je izvrstno igral res težki klarinetni solo v koncertni polki. Pevci pod vodstvom g. V. Rusa so kakor po navadi storili to pot vse, da je petje, izvzemši Nédvedovo «Dekletu», moglo zadovoljiti razvajeno uho. Po koncertu se je razvil ples, ki je trajal še po eni uri ponoči. Udeležba čitalniških udov pri koncertu, kakor tudi pri plesu, bi bila lahko boljša.

Otroški vrtec v Kranju se v ponedeljek dne 3. grudna zopet otvori v mestni hiši na Pungratu, kar se naznanja starišem, ki žele vanj pošiljati svoje otroke.

V Selca pride menda za župnika besniški kurat Fr. Pokoren, se ker je dobro »držal« na kranjskem shodu gorenjskih županov in občinskih svetovalcev. Danes nam primanjkuje prostora, da bi mogli še kaj več povedati o tem novem selškem župniku, zato naj France Pokoren oprost, ker pride v kratkem na vrsto. Selčanom pa je le čestitati!?

Slavnim županstvom na Gorenjskem naznanjamo, da je »Kranjska tiskarna« v Kranju založila vzorec tiskovine za bližajoče se ljudsko štetje. Prepis ljudskega štetja je mnogokrat neobhodno potreben, zlasti pri izdelavanju domovnic, poselskih in delavskih knjižic ter ženitovanjskih zglasnic in drugih opravilih, se posebno tam, kjer so župani ali farni uradi oddaljeni, ter se težko dobe podatki iz farnih matic. Slavna županstva uljudno prosimo, naj bi se kmalu odzvala, koliko pol potrebujejo, da more tiskarna v pravem času postreči s tiskovinami. Na željo se tudi več pol zveže v knjigo po prav nizki ceni.

Iz Kropce se poroča, da je bil vsled prošnje zadruga žebjarjev v Kropo odposlan od strani c. kr. tehnološkega muzeja na Dunaju gospod Ivan Sator, da tam nauči nekatere mlajše žebjarje v izdelovanju različnih okraskov pri železnih mrežah. Gospod Sator ostane ondi kakih deset dni, potem pa odpelje sposobne učence s seboj na Dunaj, kjer se bodo učili onega dela. Domov se bodo vrnili kot mojstri in bodo potem poučevali druge v onih izdelkih. Mogoče je, da se na ta način dvigne žebljarska obrt v Kropi, ker se tudi ministrstvo ozira na razne prošnje žebljarske zadruga v Kropi.

Nesreča. Med postajama Javornik-Zirovnica je dne 26. m. m. zadel železniški vlak delavca Antona Legata, ki je šel v nekoliko veselem položaju čez železniško progo domov na svoje posestvo, in ga vrgel v bližnji jarek. Legat je težko poškodovan. Zdravnik, katerega so kmalu poklicali, je konstatiral več ran na glavi, na prsni in na desni roki.

Nov most čez Savo pri Javorniku dobe vasi Breg in Zasp. **Miklavžev večer** priredi »Slovensko bralno društvo v Kranju« v društvenih prostorih (Nova pošta) ob sedmih zvečer. Vstopnina za člane 20 vin., za nečlane 40 vin. — »Kranjska čitalnica« napravi tisti dan ob šestih običajni Miklavžev večer. — Škofjeloška »Narodna čitalnica« pa ga priredi dne 5. t. m. ob sedmih zvečer.

Iz Škofje Loke nas opozarja načelstvo ondotne okrajne hranilnice in posojilnice, da je »Hranilnica in posojilnica v Škofji Loki« zadruga z neomejenim poroštvom in ne — kakor se je zadnjič poročalo — zadruga z omejenim poroštvom.

V Stranjah pri Kamniku se je vršil včeraj vsled prošnje meščanske korporacije ter c. in kr. vojaškega in stavbenega oddelka v Gradcu komisijonelni ogled glede eraričnih nabrežnih varnostnih zgradb na desnem bregu Bistrice.

Volitev v zavarovalnico zoper nezgode. Šesta kategorija kamniškega okraja je sklenila, da odpošlje kot odposlanca delodajalcev v zavarovalnico zoper nezgode g. Feliks Stareta, tovarnarja in posestnika s Kolovca. Volitev še vrši dne 18. t. m. v Trstu.

Na Kranjskem sploh.

Porotne obravnave se prično 3. grudna v Ljubljani.

Domača knjižnica.

»Slovenske zadruga« je izšla v tem letu 12. in zadnja številka, ki prinaša mnogovrstno gradivo o slovenskem posojilništvu in naši zadružni gospodarski organizaciji, o katerih predmetih ta mesečnik razpravlja nepristransko. Izhajal bode tudi leta 1901. Naročnina znaša 4 K na leto in se pošilja upravnistvu (centralni posojilnici slovenski) v Krškem.

Volilno gibanje.

Volilni shod v Šenčurju napravi jutri v nedeljo — kakor se čuje — g. Josip Pogačnik iz Podnarta. Zavedni kmetje-volilci bodo seveda šli poslušat svojega bivšega poslanca iz cele šenčurske okolice ter se prepričali, da ni pozabil okraja, ki ga zastopa, četudi ravno pred volitvami.

Iz Tupalič. Kakor se je pričakovalo, tako se je zgodilo. »Neodvisni« kmetski kandidat g. Jakob Kozelj se je odpovedal kandidaturi in bil dne 29. m. m. povabljen (tudi neizogibnega Kobljarja ni manjkalo) na pojedino h gosp. župniku Volcu v Olševku, ki je ta dan obhajal svoj god. Da se je odpovedal, je bil primoran, ker so mu klerikalci napovedeli bojkot. Čuli smo, da so ga klerikalci odkupili s tem, da mu najbrž povrnejo dosedanje agitacijske troške, da bi s tem pripomogli zmagi Pogačnikovi. (Opomba uredništva: Danes nimamo temu ničesar pristaviti, vendar pa si pridržujemo končno besedo. Čudno se nam le zdi, da bi mož, katerega smo imeli za možaka, vodil svoje privržence za nos.)

Tres faciunt collegium. Kakor se čuje, namerava klerikalna stranka kandidirati v gorenjskih in notranjskih mestih vpokojenega deželnega šolskega nadzornika Šumana, ki bi bil poleg Povšeta in Vencajza že tretji klerikalni kandidat-penzijonist in za onemoglega Pfeiferja prav primerna družina. Se pač vidi, da je klerikalna stranka sama tudi že zrela za »penzijo«.

Pavšlar in Cof na potovanju. Iz Kamnika se nam poroča od dne 30. m. m.: Včeraj okrog ene ure popoldne sta se pripeljala Pavšlar & Cof v Kamnik. Mnogo sta letala okrog pri volilcih. Zvečer nas pride več somišljenikov v neko gostilno, in kdo sedi tam v posebni sobi? Zgoraj imenovana. Vrata so bila odprta. Mi smo mirno sedeli ter se pogovarjali o volitvah, kar pride k naši mizi Pavšlar s pozdravom: »Mi smo svedrci« (namreč Pavšlar & Cof). Na vprašanje: »Kdo ste Vi?« odgovori Pavšlar: »Jaz sem 70 konjskih moči, zdaj pa lahko veste, kdo da sem!!!« Nato se oglasi nek gospod, sedeč pri drugi mizi, kateremu so kranjske razmere znane: »To je Potov Maža.« Ne meneč se za to pojasnilo zavpije Pavšlar: »Kaj boste vi volili v Kamniku, pa morda ne dr. Ferjančiča? Vsaj ta še ni nikdar nič »sturil«! Volite moža in ne babe!« — Gostilničarka ugovarja: »Kaj! Ali mislite, da smo ženske prav za nič?« — Pavšlar prosi odpustanja! Neki gospod ponižno: »Ne, mi bomo volili Vašega kameleona Kobljarja, ker vedno izpreminja svojo barvo!« Pavšlar na to: »Častita gospoda! Tudi tega ne volite, nego »Schumana«, to je mož in ta bode tudi že v soboto proglašen kandidatom! To je mož!« — Mi: »Zakaj pa ne bi volili kakega drugega, in sicer dr. Ferjančiča ali pa Majdiča iz Kranja?« — On: »Tega pa že ne! Ta hoče mesto prevariti za 12 konjskih sil! Pa to ne bo šlo!« — Mi: »Saj ne bomo volili konjskih moči! Ako bi to hoteli bi morali Vi biti kandidat!« — Smeh in plosk! (Pavšlar si je naročil mehko kuhana jajca! On: »Kaj! Kdo? Kako!« Ves penast se jezi, posebno pa radi tega, ker se mu je vse smejalo! Nato pride gostilničar in pravi: »Gospod, pojdite k svoji mizi, drugače bodo Vaša jajca mrzla.« Zopet smeh! Halo! — Odide nazaj v posebno sobo. Mi plačamo ter pri odhodu v sobo kličoč odidemo s pozdravom: »Srečno pot 70 konjskih moči!!!« »Adijo „Poltomaža“! Pozdravite „general Dihurja“, Judeža Iškarijota!« — »Maža« pa je molčal, se sramoval, delal šobo in z njegovega obraza je bilo brati, da je izgubil pogum priti še kedaj agitirat v Kamnik, posebno pa še radi tega, ker je razvidel, da tudi 70 konjskih moči z enim Cofkom v Kamniku ne opravi ničesar.

Današnjemu g. dopisniku iz Radovljice: Srčna hvala za Vaš izvrsten dopis! Oglasite se še večkrat. — Dopisa iz Zabnice, nakeške okolice, od nekod in podlistek »Dekadence v pesništvu in slikarstvu« pridejo prihodnjé na vrsto.

Poslano.

Da bi preprečil vse nepotrebne laži in obrekovanje, katero se raznaša o zadevi volilnega posvetovanja dne 12. listopada t. l. v Kranju, katerega sem podpisanec sklical na željo več krščanskih mož iz kranjskega okraja, izjavljam, da-i nepozvan od kake strani, kot prijatelj vsakega stanu, najbolj vnet pa za svoj kmetijski stan naslednje: Pri tej organizaciji, da bi nastopili ob prihodnjih državnozbornskih volitvah volilci gorenjskih kmetijskih občin neodvisno, samostojno, da bi volil kmet za svojega poslanca takega moža, kateremu je natančno znan naš stan, ni imel nihče od kranjskih naprednjakov, kakor tudi njih ljubljanskih somišljenikov svojega nosu zraven. Misel je izšla edino od takih kmetovalcev, ki vedo, kaj se pravi služiti kmetijski kruh, torej se po krivem obrekujejo vse druge osebe, da bi bile pri tem kaj sokrive.

Naš kandidat Jakob Kozelj je prišel na to misel — kar se dá dokazati — že pred več leti, namreč, ko je »Kmetovalec«, list c. kr. kmetijske družbe, razpisal darilo 50 drevesec dotičnemu, kateri bo najboljše pojasnil razmere, v čem si je kmetovalec sam kriv, da propada kmetijski stan. Imenovani je omenjal že tisti čas, da bi moral kmetovalec voliti prave kmete za svoje zastopnike. Ta misel je bila ob marsikaki priliki obnovljena in od vsakega kmetovalca odobrena, kakor tudi oni dan pri posvetovanju, kjer so ostali slednjé samo pravi kmetovalci, ki so bili vneti za to pravično stvar.

Da pri vsaki taki priliki mora biti provzročitelj, je umevno. Naravnost pa moram neprestrašeno izjaviti, da se ne bode kaka druga oseba po nedolžnem sumila sokrivja te potrebne organizacije za naš kmetijski stan, da krivda zadene mene podpisanega. Ker ima vsak človek prosto dano voljo od Boga, sem začel na to delati. Trdno prepričan je pa imam, da s tem korakom nisem prelomil ne posvetnih ne božjih zapovedi, ampak po besedah našega učitelja Kristusa, bi s tem činom ne vzeli nič Bogu, kar je božjega, ne cesarju, kar je cesarjevega, ampak obdržati si hočemo edino to, kar je po pravici naše.

Na Jami, 27. listopada 1900.

Jos. Novak.

Tedenski sejem v Kranju dne 26. t. m.

Prignalo se je 190 glav goveje živine, 6 telet, 118 prašičev, 8 ovac, 40 buš, — koz. 50 kg: pšenice K 7-50, prosa K 6-50, ovska K 6—, rži K 7—, ajde K 6-50, ječmena K 7—, fižola koksa 9-75, ribničana K 9-25, krompirja K 1-70, deteljno seme K 45— do K 50—.

Vizitnice in kuverte po zelo nizkih cenah priporoča „Kranjska tiskarna“ v Kranju.

Dve lepi, meblirani sobi

ako se želi tudi s hrano, se oddasta od dne 1. grudna t. l.

Naslov dá iz prijaznosti upravnistvo »Gorenjea«.

231

Za Miklavža

priporoča vsakovrstno in bogato zalogo Miklavžev in parkeljnov in drugo različno slašičarsko blago

234—2 Emil Brandt, slašičar v Kranju.

Ivan Sartori

ključarstvo in trgovina z železnim blagom v Radovljici (Gorenjsko).

Tu se dobivajo vsake vrste šivalni stroji za šivilje, krojače, čevljarje, slamoreznice najboljših vrst po nizki ceni.

Vsak stroj se tukaj lahko poskusi in ogleda. Za vsak stroj se jamči eno leto.

Stroji dado se tudi na obroke.

214—5

Gradec: 59 47 57 41 12

V najem se takoj odda dobro obiskana gostilna

z elegantno opremljenimi sobami v lepem kraju na Gorenjskem. Gostilna je tik glavne ceste in se odda vsled bolezni.

Natančneja pojasnila se dobe v trgovini z delikatesami na glavnem trgu v Kranju. 235—1

P. n. občinstvu se naznanja, da je

Omersa-tov dijaški konvikt v Kranju zmrznil.

Viktor Omersa.

236

KAROL FLORIAN

trgovina s knjigami, galanterijskim blagom, muzikalijami in godbenim orodjem v Kranju, glavni trg

priporoča svojo veliko zalogo pisalnega orodja, šolskih in drugih knjig, vsakovrstnega papirja, kuvert, posetnic (vizitnio) in galanterijskega blaga.

Tudi sem preskrbel veliko zalogo godbenega orodja in strun in prodajam vse po najnižji ceni. 11—46

Gospodom učiteljem in prekupovalcem pri šolskih knjigah deset odstotkov popusta.

Nj. svetost papež Leon XIII.

sporočili so po svojem zdravniku prof. dr. Laponiju gospodu lekarnarju G. Piccoliju v Ljubljani pristréno zahvalo za doposlane Jim stekleničice 161a—17

tinkture za želodec

in so njemu z diplomo dné 27. novembra 1897 podelili naslov »Dvorni založnik Nj. svetosti« s pravico v svoji firmi poleg naslova imeti tudi grb Nj. svetosti.

Imenovani zdravnik ter tudi mnogi drugi sloviti profesorji in doktorji priporočajo bolehavim G. Piccolijevo želodčno tinkturo, katera krepeča želodec, povečuje slast, pospešuje prebavljanje in telesno odprtje. Naročila vsprejema proti povzetju in točno izvršuje G. Piccoli, lekarnar »pri angelu« v Ljubljani, na dunajski cesti.

Tinkturo za želodec pošilja izdelovatelj v škatljah po 12 stekleničic za gld. 1-26 a. v., po 24 steklenic za gld. 2-40, po 36 za gld. 3-50, po 70 za gld. 6-50, po 110 za gld. 10-30. — Poštino mora plačati p. n. naročnik.

Franc Omersav v Kranju prodaja Barthelnovo apno za poklajo.

Doktorja pl. Trnkoczyja

preizkušena zdravilna in redilna sredstva, preizkušena
188-6 že mnogo let, priporočila in razpošilja

lekarna Trnkoczyja v Ljubljani.

Najceneje se dobivajo v podpisani lekarni, če se naroča po pošti, odkoder se ta zdravila vsak dan na vse strani sveta z obratno pošto s poštnim povzajem takoj pošiljajo, tudi celo samo jeden komad z natančnim navodilom o uporabi.

Za stedilne gospodinje, dojenčke, otroke, nervozne, okrevajoče, slabotne, malokrvne, bledične, za vsakega bolnika, sploh za vsakega se namesto brezmočne, razdražujoče kave in ruskega čaja doktorja pl. Trnkoczyja

Kakao sladni čaj priporoča kot tečno, krepilno, zdravo in najceneje hranilno sredstvo. Zavojček (četrt kile vsebine) 40 h, 14 zavojčkov samo 5 K.

Dalje se priporoča: Doktorja pl. Trnkoczyja
Želodčne kapiče. Izborno sredstvo za želodec. Deluje pomirjujoče, krepilno, bolest utesujoče, tek vzbujajoče, čisti želodec in pospešuje prebavo. Steklenica 40 h, pol tucata 2 K.

Kroglice odvajalne, želodec čistilne. Čistijo želodec, odvajajo blato, odpravljajo napenjanje in zabasanje želodca brez vseh bolečin, kakor se to čestokrat pripeti pri drugih kroglicah. Skatljica 42 h, šest skatljic 2 K 10 h. — Pocukrene kroglice. Skatljica 80 h, tri skatljice 2 K.

Prsni, plučni in kašljev sok ali zeliščni sirup, prirejen za lahko razvarljivim apnenim železom, utesuje kašelj, razvarja sliz, lajša bol in kašelj, vzbuja tek in tvori kri. Steklenica 1 K 12 h, pol tucata 5 K.

Drgnilni ali udov evet (protinski evet, Gichtgeist) priporočljiv je kot boli utesujoče, lajšajoče drgnjenje v krizu, rokah in nogah, kot novo pozivljajoče drgnjenje po dolgi hoji in težkem delu. Steklenica 1 K, šest steklenic 4 K 50 h.

Tinktura za kurja očesa,

preizkušeno sredstvo proti bolestim kurjim očesom, bradavicam, roženici, zulfjem in ozeblinam. Ima to veliko prednost, da je treba s priloženim čopičem bolno mesto zgolj namazati. Steklenica 80 h, šest steklenic 3 K 50 h.

Varstvena znamka.
Ker je vedna skrb p. n. ekonomov, poljedelcev, živinorejcev i. t. d. obrnjena na vzdrževanje zdrave in krepke živine, opozarjamo iste posebno na doktorja pl. Trnkoczyja redilne pripravke za živino.

Doktorja pl. Trnkoczyja

Živinski redilni prašek za notranjo rabo pri kravah, volih in konjih. Ze blizu 50 let z najboljšim uspehom uporabljivan, kadar krave nočejo zreti, in da se zboljšuje mleko. Zavojček z navodilom glede uporabe 1 K, pet zavojčkov samo 4 K.

Prasičji redilni in krmilni prašek. Varstveno in dijetelčno sredstvo za prasiče. Za notranjo rabo, služi za tvorbo mesa in tošče. Zavojček 50 h, pet zavojčkov samo 2 K.

Pozor! Ta prašek dolžite v vseh prodajalnah in tudi kakao sladni čaj. Če jih pri Vas ne dobite, potem pišite na lekarno Trnkoczyjevo v Ljubljano.

Varstvena znamka.

Na račun se takoj odda stara gostilna na deželi

na dobrem glasu in prostoru, pripravna za kakega roko-
delca ali šiviljo pod ugodnimi pogoji.

Kje? pove upravništvo «Gorenjca».

233-2

Velik, lep lokal

posebno pripraven za trgovino, v sredini mesta, odda
se s 1. februarjem 1. 1901, oziroma tudi prej.

Kje? pove iz prijaznosti upravništvo «Gorenjca».

226-3

Učenec

se sprejme takoj v špecerijsko prodajalnico. Zahteva se
vsaj štiri razrede ljudske sole.

Kje? pove upravništvo «Gorenjca».

230-2

Zaloga „Belske kisle vode“

(Vellacher Sauerbrunnen)

149-11

pri Albinu Rantu, Kranj, Savsko predmestje.

1 zaboj (50 steklenic) 8 K 50 vln.

Najboljše strune za citre, gosli in kitare.

Posojilnica v Radovljici

obrestuje hranilne vloge

po 4½ odstotka

brez odbitka rentnega davka, katerega sama plačuje za
vložnike iz svojega.

Stanje vlog dne 30. septembra 1900. . . K 989.935.55

Stanje posojil dne 30. septembra 1900 . . . 821.599.47

Pri denarnih zavodih naložen denar . . . 188.102.04

Garancijski fond čez K 60.000.

Hranilne knjižice tujih zavodov sprejemajo se kot gotovina, ne
da bi se obrestovanje pretrgalo.

114-8

R. MIKLAUC

Ljubljana, Špitalske ulice št. 5
suknena pošiljateljska
trgovina
prodaja se na debelo in na
drobno.

Priporoča svojo veliko zalogo vsakovrstnega blaga za moške
in ženske obleke. — V zalogi se nahaja domače, loško,
brnsko in jegerndorfsko sukno, zanesljivo dobro in
trpežno blago, vsakovrstne hlačevine, vsa podlaga in
potrebščine za gospode krojače i. t. d.

Prav lepo nove vrste blago za ženske obleke v vseh
barvah in cenah: ogrinjalke, volnene rute, parht višnjev
in pisan za obleke, cvilj za postelje, koptre, koce i. t. d.

216-3

Uzorce na zahtevanje poštnine prosto.

Najcenejši nakup suknenega blaga.

Za nakup v Ljubljani se priporočajo naslednje tvrdke:

KLOBUKE

najnovejši façone priporoča po nizki ceni 57—38

J. S. BENEDIKT na Starem trgu.

Ilustrovani ceniki na razpolago.

Pravo

plzensko pivo

iz združne pivovarne

Agentura.

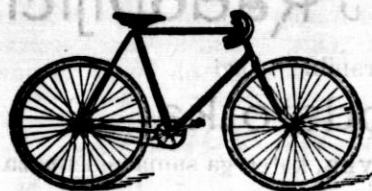
Trgovska komisija.

vedno popolnoma sveže v sodih in steklenicah

se dobiva 59—38

v zalogi Ivana Gorupa.

Telefon št. 90.

Šivalni stroji in kolesa.

Tovarniška zaloga

IVANA JAX-A

Dunajska cesta št. 17

priporoča svoje najbolj priznane šivalne stroje in kolesa.

Ceniki se dopošljejo na zahtevanje zastoj. 63—38

Pri nakupovanju
suknenega in manufakturnega
blaga se opozarja na tvrdko 58—38

HUGO IHL

Špitalske ulice štey. 4

Velika zaloga suknenih ostankov.

Ernest Fevniker

na Dunajski cesti v Ljubljani
priporoča slavnemu občinstvu svojo prvo in največjo zalogo vseh vrst
galanterijskega, norimberškega,
misionskega in virkanega blaga ter igrač
na debelo in drobno.

Sunanja naročila točno. — Cene nizke. 72—37

FILIP FAJDIGA

Zaloga in lastna izdelovalnica

sobne oprave

Prešernove (prej Slonove) ulice št. 50
priporoča svojo veliko 61—38

zalogo sobne oprave

vsake vrste garnitur i. t. d.

Jamči se, da je v blagu lastnega izdelka vedno
suh les.

MODROCE na peresih (Federmatratze), stole
in vsa v to stroko spadajoča dela izvršujem
točno po naročilu in po nizkih cenah. —
V Kranju se dobivajo stoli pri g. J. Anzeljcu na glavnem trgu.

Slavnemu občinstvu se uljudno naznanja, da se je

„pri avstrijskem cesarju“

v novozgrajeni hiši **otvoril** hôtel. 62—38
Priporočam slavnemu občinstvu prijazne sobe
za prenočišča.

Gostilna se nahaja še v stari hiši, kjer se točijo
pristna dolenjska, istrska in štajerska vina.

Za dobro postrežbo se jamči.

Gospodom posestnikom vozov je na razpolago konjski
hlev in prostorno dvorišče.

— CENE NIZKE. —

Fran Detter

LJUBLJANA

na Starem trgu štey. 1.

Prva in najstarejša 73—37

zaloga šivalnih strojev.

Tu se dobivajo vsakovrstni kmetijski stroji. Posebno priporočam
svoje izvrstne slamoreznice in mlatilnice, katere se dobivajo
vzlic njih izbornosti cen. — Ceniki zastoj in poštine prosti.

Nepreročne vozne plahite

v različni velikosti in kakovosti ima po nizki ceni vedno v zalogi
108—31

R. Ranzinger

špediter c. kr. priv. južno železnice, Ljubljana, Dunajska cesta št. 14.

Prodaja na drobno in debelo.

Največja tovarniška zaloga sukna

J. Grobelnik

Ljubljana, Mestni trg 20

priporoča svojo veliko zalogo vseh vrst 77-37

suknenega blaga

jägerndorfskih, brnskih in angleških štofov, vsake vrste letnega in zimskega lodna, kakor tudi mnogovrstnega

manufakturnega blaga

hlačevine in vse k oblekam potrebne oprave. — Velika zaloga volnenega in bombažnega blaga za ženske obleke, svilnatih in volnenih robcev.

Krojačem, ki stržijo mnogo blaga, posebno znižane cene.

Bogata zbirka vzorcev sukna se razpošilja na zahtevanje.

Ceneji nakup kot posred drugod.

IVAN KORDIK

trgovina z galanterijskim blagom
Ljubljana, Prešernove (Slonove) ulice št. 10-14

priporoča svojo veliko zalogo na drobno in na debelo

jedilnih in kuhinjskih potrebščin

iz alpake in alpake-srebra, in veljajo predmeti iz alpake (trpežne bele kovine):

- 1 tucat žlic, navadnih gl. 4.40, težkih gl. 5.50
- 1 " " za kavo " 2.20, " " 2.60
- 1 " nožev ali vilic " 6.—
- Jedna velika žlica za mleko gl. —.80, za juho gl. 2.—
- Noži in vilice z roženim, koščenim ali trdo-lesnim ročajem:
- 12 parov navadnih od gl. 1.80 do gl. 3.—
- 12 " boljših " " 3.50 " " 7.50

Svečniki iz alpake, visoki 21 24 26 1/2, cm

84-36 gl. 2.— 2.30 2.60

Manufakturna (gvantna) trgovina.

Češnik & Milavec

Ljubljana, Špitalske (Lingarjeve) ulice

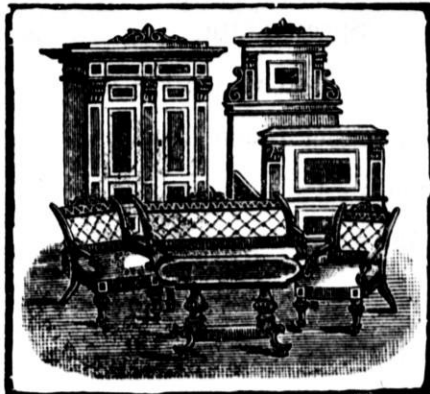
v novozgrajeni mestni hiši, opozarjata slavno občinstvo na nju popolnoma z novim jesenskim in zimskim blagom založeno trgovino, kakor: novosti v pavolnatih, polvolnenih in volnenih oblek za ženske, fini kamgarn, seviot (Damentuch), loden i. dr., gladko in pisano, perilni modni barhent za jopice, bluze in obleke. 199-9

Velika zaloga raznovrstnega sukna, štofa, kamgarna, ševlota ter znanega pristnega gorenjskega loškega štofa. — Novosti v volnenih, svilnatih in ženiljastih rutah in šerpah (pintah), pletenih (štrikanih), suknenih ogrinjalkah, platah, gorenjskih in ogrskih kocih, pavolnatih in volnenih postelnih kocih i. t. d.

Vse navedeno po najnižji ceni.

Vzorci se po pošti brezplačno razpošiljajo.

R. LANG, Ljubljana (Kollzej)

tovarna za modroce na peresa in posteljno opravo, zaloga pohistva,

priporoča vsake vrste

modrocev, posteljne uloge, zrcal, podob, otročjih vozičkov, naslonjačev, počivalnikov (sofa, kanape, divan) in sobno opravo 76-37

po najnižjih cenah.

Cenike s 300 podobami pošlje zastoj in poštne prosto.

Prodaja tudi na obroke.

Razpošiljanje točno.

G. Tönnies, Ljubljana

tovarna za stroje, železo in kovinolvnica

priporoča kot posebnost vse vrste

stroje za slamoreznice in žage. 81-37

Prevzame in izvršuje stavbinska in tesarska dela.

Bredtiskarija.

Franja Meršol

Ljubljana
Mestni trg 18

priporoča svojo veliko

82-37

zalogo pričetih in izdelanih ročnih del

in vsa v to stroko opadajoča dela. Sezjemam vsakovrstna

bela, zlata in svilnata ročna dela

(monogrami).

Vsa dela se izvršujejo točno in po niskih cenah. — Zunanja naročila točno.

Dobro znana, že čez 30 let obstoječa stara gostilna

„pri Tišlerju“

Kolodvorske ulice št. 26

gredeč od kolodvora proti mestu na levo, na kar se slavno potujoče občinstvo, da se izogne pomoti, posebno opozarja. Dobra postrežba, vedno sveža okusna jedila, pristna vina, izborna, ob vsakem času sveže pivo. Dalje je v tej staro-znani gostilnici vsikdar na razpolago mnogo sob s snažnimi posteljami, vse po jako nizki ceni.

Zahvaljuje se slavnemu občinstvu za mnogobrojni dosedanji obisk, priporoča se naklonjenosti mestnega in kmetskega občinstva tudi za nadalje 118-31

Leopold Blumauer, posestnik in gostilničar.

Adolf Hauptmann

tovarna

75-37

oljnatih barv, firnežev, lakov in kileja

in kileja

— v Ljubljani. —

Ilustrovani cenik brezplačno in poštne prosto.

Podpisani uljudno naznanja slavnemu občinstvu v mestu in na deželi, da je

svojo trgovino z manufakturnim blagom
na glavnem trgu v Kranju

popolnoma prenovil in da bo tisto izvrševal v še večjem obsegu, kakor dosedaj.

Zlasti se priporoča v **nakup zimskega blaga** na debelo in drobno, nevestam za nakup bale, za kar ima posebno veliko izbor.

Cene nizke, postrežba točna.

221-5

Z odličnim spoštovanjem

Franc Crobath

«pri Franceljnu»

trgovec z manufakturnim blagom v Kranju.

Zmešane in strižene

lase

kupuje po najvišjih cenah od 2 kilogramov naprej

Filip Well

velika trgovina z lasmi v Spodnjem Kralovcu
(Unter-Kralowitz) na Češkem. 171-16

P. n. čitatelje te anonce opomnim, naj opozoré na mojo
adreso zbiralce las. — Na vsako vprašanje glede cene se
odgovarja.

Mestna hranilnica

v Kranju
obrestuje hranilne vloge
po 4 odstotke
brez odbitka rentnega davka
katerega plačuje iz lastnega.

Stanje vlog: 2.240.022 kron 73 vinarjev. — Stanje hipotečnih
posojil 1.589.365 kron 19 vinarjev. 35-43

106-32
AVGUST-a ŽABKAR-ja priporoča
različnih mrežastih ograj za pašnike, vrtove, okna, vrata i. t. d. kakor tudi vsa
druga kjučavničarska dela. — Nizke tovarniške cene. — Točna in solidna postrežba

Prva električna ljubljanska
v
tovarna mrežastih ograj

Ljubljanska
kreditna banka

v Ljubljani

Špitalske ulice števil. 2.

Nakup in prodaja vseh vrst rent,
državnih papirjev, zastavnih
pisem, srečk, novcev, valut i. t. d.
za najkulantnejših pogojev.

Posojila na vrednostne papirje
proti nizkim obrestim.

Zavarovanje proti kurzni izgubi.

Promese k vsem žrebanjem.

Sprejemanje

denarnih vlog na vložne knjižice,

na tekoči račun in na

giro-conto s 4 $\frac{1}{2}$ % obrestovanjem

od dne vloge do dne vzdiga.

Eskompt menjic najkulantnejše.

Borzna naročila. 189-11